

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 116/04-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. augusta 2004 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Eduarda Báránya a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. A. V., S., zastúpenej advokátom JUDr. R. B., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 407/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 407/97 **p o r u š i l** právo JUDr. A. V., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 407/97 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. JUDr. A. V. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. A. V. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 340 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsať slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. R. B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 24. júna 2004 č. k. I. ÚS 116/04-11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. A. V., S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 407/97 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že „Čiastočným rozsudkom zo dňa 16. 9. 1997 sp. zn. 17 C 48/97 Okresný súd Košice - okolie rozhodol, že sťažovateľka ako navrhovateľka v tomto konaní je povinná vypratať rodinný dom, súp. č. 60 v Zdobe a odporca v tomto konaní je povinný zaplatiť sťažovateľke sumu 230 000 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 12. 2. 1996 do zaplatenia.

Nárok sťažovateľky na zaplatenie sumy 150 000 Sk s prísl., ktorá predstavovala sumu investovanú do rodinného domu súp. č. 60 v Zdobe, vylúčil na samostatné konanie, vedené na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 17 C 407/97, ktoré konanie je dôvodom podania tejto ústavnej sťažnosti...

V tomto konaní sa prvé pojednávanie konalo 6. 2. 1998. Následne sa v rokoch 1998 až 1999 konalo ďalších šesť pojednávaní.

Pojednávanie nariadené na 7. 6. 2000 sa už nekonalo z dôvodu, že odporca dňa 26. 1. 2000 zomrel. Sťažovateľka oznámila súdu 10. 4. 2001, že dedičské konanie po

poručiťelovi sa skončilo dňa 16. 1. 2001 vydaním osvedčenia o dedičstve a tiež súdu oznámila dedičov po odporcovi...

Okresný súd Košice - okolie nariadil pojednávanie na 27. 6. 2001. Od tohto dňa však už súd vo veci nekoná.“

Podľa názoru sťažovateľky je zrejme, že okresný súd svojou nečinnosťou v napadnutej veci spôsobil prieťahy v konaní, a tým porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované ústavou. Vzhľadom na to, že podľa názoru sťažovateľky vec nie je zložitá, domnieva sa, že súd koná neúmerne dlho, pričom ona sama ako účastníčka konania k vzniknutým prieťahom ničím neprispela. Naopak, o nápravu sa pokúsila aj podaním sťažnosti na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu, avšak bezúspešne.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne okolnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľky, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie sp. zn. 17 C 407/97, porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice - okolie prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 407/97 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 150 000 Sk.

4. Okresný súd Košice - okolie je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 9 330.- Sk (slovom deväťtisícristotridsať slovenských korún) do 15 dní od právoplatnosti nálezu na účet advokáta JUDr. R. B.“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. J. P., listom zo 16. júla 2004 sp. zn. Spr. 616/04 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 29. júla 2004.

Predseda okresného súdu uviedol vo veci nasledovné skutočnosti:

„Skutkový stav uvádzaný v odôvodnení sťažnosti do 27. 6. 2001 je zhodný so zisteným stavom v spise. Do tohto termínu vec vybavovala Mgr. S., ktorá odišla na materskú dovolenku. Dňa 31. 1. 2002 bol spis pridelený na ďalšie konanie JUDr. M. Táto 24. 6. 2002

predložila spis predsedovi súdu s tým, že je vo veci zaujatá. Spis bol následne pridelený Mgr. H.

V tomto období nastal priedah v konaní, keďže úkony neboli priebežne vykonávané. Po odchode Mgr. H. na Krajský súd v Košiciach vec bola v máji 2003 pridelená Mgr. K.

Dňa 6. 2. 2004 boli účastníci vypočutí za účelom uzavretia mimosúdneho zmieru. Z dôvodov mimoriadnej udalosti na súde bolo konanie prerušené. Dňa 10. 3. 2004 bolo súdu oznámené, že k mimosúdnej dohode nedošlo. V súčasnosti je vytyčený termín pojednávania na deň 8. 9. 2004.

Zároveň Vám oznamujem, že netrváme na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie“.

Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedol tieto relevantné skutočnosti:

«Okresný súd Košice - okolie, resp. predseda súdu JUDr. J. P., ako povinný vo svojom vyjadrení okrem iného konštatuje, že:

„V tomto období nastal priedah v konaní, keďže úkony neboli priebežne vykonávané“.

V zmysle uvedeného preto uvádzam, že sťažovateľka trvá na tom, aby Ústavný súd jej sťažnosti podanej osobne dňa 23. 02. 2004 vyhovel v plnom rozsahu a vydal rozhodnutie v zmysle petitu uvedeného sťažovateľkou v predmetnom písomnom podaní. (...)»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – inak ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 113/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 17 C 407/97:

Sťažovateľka a P. V. (ďalej aj „žalobcovia“) sa žalobným návrhom podaným na okresnom súde domáhali proti Š. G. (ďalej aj „žalovaný“) zaplata sumy 380 000 Sk z dôvodu, že žalobcovia odovzdali žalovanému sumu 230 000 Sk ako zálohu na budúcu kúpu jeho rodinného domu č. 60 v Zdobe a sumu 150 000 Sk investovali so súhlasom žalovaného do uvedeného rodinného domu po tom, ako im tento dom bol odovzdaný do užívania.

Dňa 16. septembra 1997 bol rozsudkom okresného súdu č. k. 17 C 48/97-112 nárok sťažovateľky a P. V. na zaplata 150 000 Sk s prísl. a nárok z protinávru žalovaného na uvedenie rodinného domu č. 60 v kat. úz. Zdoba do pôvodného stavu vylúčený na samostatné konanie. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. novembra 1997. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 17 C 407/97.

Dňa 9. januára 1998 konajúca sudkyňa nariadila pojednávanie na 6. február 1998.

Dňa 6. februára 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že žalobcovia predložia súdu kópie znaleckých posudkov.

Dňa 9. februára 1998 sťažovateľka doručila okresnému súdu fotokópie žiadaného „znaleckého posudku a odborného posudku“.

Dňa 20. februára 1998 okresný súd zaslal uvedené posudky na vyjadrenie žalovanej strane.

Dňa 31. marca 1998 konajúca sudkyňa nariadila pojednávanie na 30. apríl 1998.

Dňa 23. apríla 1998 žalovaný doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k znaleckým posudkom.

Dňa 30. apríla 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vyžiadania písomných dokumentov a vypočutia svedkov.

Dňa 12. mája 1998 okresný súd vyžiadal písomnú dokumentáciu od Okresného úradu Košice - okolie (ďalej len „okresný úrad“) a od Obecného úradu Sady nad Torysou (ďalej len „obecný úrad“).

Dňa 29. mája 1998 obecný úrad odpovedal na dopyt okresného súdu.

Dňa 5. júna 1998 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu žalobcov, aby oznámila mená a adresy svedkov, ktorých navrhla vo veci vypočuť.

Dňa 30. júna 1998 okresný súd urgoval právnu zástupkyňu žalobcov, aby oznámila mená a adresy svedkov, ktorých navrhla vo veci vypočuť.

Dňa 6. augusta 1998 konajúca sudkyňa nariadila pojednávanie na 11. september 1998 a vyzvala právnu zástupkyňu žalobcov, aby zabezpečila účasť tých svedkov na pojednávaní, ktorých navrhla vo veci vypočuť, pretože ich adresy napriek urgencii súdu neboli oznámené.

Dňa 11. septembra 1998 právny zástupca žalovaného faxom ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní.

Dňa 11. septembra 1998 bolo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 8. október 1998 za účelom ďalšieho dokazovania.

Dňa 5. októbra 1998 okresný súd upovedomil účastníkov konania o odročení nariadeného pojednávania na neurčito.

Dňa 28. októbra 1998 konajúca sudkyňa nariadila pojednávanie na 12. november 1998.

Dňa 12. novembra 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 17. december 1998 za účelom vypočutia svedka.

Dňa 17. decembra 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 29. január 1999.

Dňa 15. januára 1999 sťažovateľka doručila súdu oznámenie o „časovom určení výkonu prác“.

Dňa 26. januára 1999 sa žalovaný písomne vyjadril k predmetnej sporovej veci.

Dňa 29. januára 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že „termín ďalšieho pojednávania bude určený po obdržaní návrhov účastníkov konania“.

Dňa 9. februára 1999 žalobcovia doručili súdu rozšírenie návrhu na začatie konania.

Dňa 31. marca 1999 uznesením č. k. 17 C 407/97-64 okresný súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania.

Dňa 11. mája 1999 žalovaný podal návrh na zrušenie predbežného opatrenia č. k. 17 C 48/96-22.

Dňa 8. júla 1999 bola vec pridelená Mgr. A. S. na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Dňa 5. augusta 1999 konajúca sudkyňa doručila návrh na zrušenie predbežného opatrenia žalobcom, aby sa k nemu vyjadrili.

Dňa 16. a 27. augusta 1999 sa žalobcovia a ich právna zástupkyňa písomne vyjadrili k návrhu na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 20. júla 1999 žalovaný podal sťažnosť na postup súdu a namietol predpojatosť sudcov okresného súdu.

Dňa 26. októbra 1999 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o námietke predpojatosti sudcov okresného súdu.

Dňa 12. novembra 1999 krajský súd uznesením č. k. 12 Nc 59/99-77 rozhodol, že niektorí sudcovia okresného súdu sú vylúčení z konania a rozhodovania v predmetnej veci. Vo vzťahu ku konajúcej sudkyňi (ako aj ďalším sudcom) však krajský súd nekonštatoval zaujatosť.

Dňa 19. novembra 1999 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 15. februára 2000 okresný súd návrh žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia uznesením č. k. 17 C 407/97-79 zamietol.

Dňa 27. apríla 2000 konajúca sudkyňa nariadila pojednávanie na 7. jún 2000.

Dňa 5. júna 2000 bol vo veci spísaný úradný záznam, z ktorého vyplýva, že žalovaný 26. januára 2000 zomrel.

Dňa 7. júna 2000 sa pojednávanie neuskutočnilo, bolo odročené na neurčito.

Dňa 12. septembra 2000 konajúca sudkyňa zisťovala stav dedičského konania po neb. Š. G.

Dňa 25. septembra 2000 príslušný notársky úrad oznámil okresnému súdu, že uvedené dedičské konanie ešte nebolo ukončené.

Dňa 16. januára 2001 konajúca sudkyňa zisťovala stav dedičského konania po neb. Š. G.

Dňa 26. januára 2001 príslušný notársky úrad oznámil okresnému súdu, že uvedené dedičské konanie bolo ukončené 16. januára 2001 a bolo vydané osvedčenie o dedičstve.

Dňa 12. februára 2001 okresný súd vyžiadal predmetné osvedčenie o dedičstve s vyznačením právoplatnosti.

Dňa 7. marca 2001 bolo do spisu založené predmetné osvedčenie o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1. februára 2001.

Dňa 30. mája 2001 konajúca sudkyňa nariadila pojednávanie na 27. jún 2001.

Dňa 27. júna 2001 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom okresný súd pripustil zmenu na strane žalovanej s tým, že na miesto pôvodného žalovaného do konania vstúpila A. Š., rod. G. (ďalej len „žalovaná“). Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 22. októbra 2001 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky vo veci.

Dňa 28. novembra 2001 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu žalovanej.

Dňa 31. januára 2002 bola vec pridelená JUDr. D. M. na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Dňa 24. júna 2002 JUDr. D. M. vyslovila svoju zaujatosť v predmetnej veci.

Dňa 1. júla 2002 bola vec pridelená Mgr. M. H. na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Dňa 10. mája 2003 z dôvodu odchodu Mgr. H. na krajský súd bol spis pridelený na ďalšie konanie a rozhodnutie Mgr. N. K.

Dňa 7. októbra 2003 bola okresnému súdu doručená „*Žiadosť žalovanej o odblokovanie nehnuteľnosti*“.

Dňa 26. januára 2004 konajúca sudkyňa nariadila výsluch žalovanej a sťažovateľky na 6. február 2004.

Dňa 6. februára 2004 bola vo veci vypočutá sťažovateľka, ktorá navrhla vo veci uzatvoriť zmier. Toho istého dňa mala byť vo veci následne vypočutá aj žalovaná. Z dôvodu vyhlásenia poplachu v budove súdu však jej výsluch bol prerušený.

Dňa 10. marca 2004 bol s právnym zástupcom žalovanej spísaný úradný záznam, z ktorého vyplýva, že žalovaná nesúhlasí s návrhom sťažovateľky na zmier.

Dňa 7. júna 2004 konajúca sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 8. september 2004.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie 150 000 Sk s prísl. a nárok z protinávrhu žalovaného na uvedenie rodinného domu č. 60 v kat. úz. Zdocha do pôvodného stavu, vedenom pod sp. zn. 17 C 407/97, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako žalobkyňa, došlo k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS

19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietal zložitosť danej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd predovšetkým poukazuje na to, že napadnuté občianskoprávne konanie sa začalo 19. novembra 1997, teda pred viac než šesť a pol rokom, a k dnešnému dňu na súde prvého stupňa nebolo vo veci vydané meritórne rozhodnutie. Okresný súd bol pritom v predmetnej veci nečinný bez akýchkoľvek zákonných dôvodov najmä v období od 27. júna 2001 do 26. januára 2004 (tridsaťjeden mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas najmenej dvoch rokov a siedmich mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci ani správaním účastníkov konania, ale sú dôsledkom postupu okresného súdu. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť tieto priet'ahy, nemožno akceptovať. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolnosti, ktorá

by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka vzhľadom na „*neadekvátnu a nedostatočnú právnu ochranu*“ požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky a najmä vzhľadom na dlhodobú bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu považuje za primerané vo výške 30 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 9 340 Sk z dôvodu trov jej právneho zastúpenia.

Náhrada sa priznala za dva uplatnené úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti z 23. februára 2004). Za dva úkony vykonané v roku 2004 patrí odmena v sume dvakrát po 4 534 Sk a režijný paušál dvakrát po 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkom zaokrúhlene sumu 9 340 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2004